

7878 LLEI 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat. («BOE» 90, de 15-4-1997.)

JUAN CARLOS I
REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I. La Constitució de 1978 ha suposat una profunda alteració del sistema de fonts del dret públic de manera que l'activitat i l'estructura de l'Administració General de l'Estat estan vinculades pel marc constitucional.

El precepte fonamental que dedica la nostra vigent Constitució a l'Administració General de l'Estat és l'article 103 en el qual es recullen els principis bàsics que han de presidir l'activitat de l'Administració estatal, i que són els següents: servei, objectivitat, generalitat, eficàcia, jerarquia, descentralització, desconcentració i coordinació.

Juntament amb aquests principis, que és convenient i necessari desplegar legalment, no es pot oblidar que la dispersió normativa que avui caracteritza el règim jurídic de l'Administració General de l'Estat constitueix també una circumstància que el legislador ha de ponderar a fi de regular, en una sola llei, el règim, l'organització i els criteris de funcionament de l'aparell administratiu estatal. Per això ara, aquesta Llei també es refereix als organismes autònoms i ens públics de contingut econòmic, en un esforç de simplificació de la normativa reguladora de l'Administració General de l'Estat.

II. El model d'Estat social i democràtic de dret a què es refereix la Constitució espanyola té una singular transcendència sobre el sistema de l'Administració pública en general i, per tant, sobre l'Administració General de l'Estat, en particular. En primer lloc, perquè l'article 103 de la nostra Carta Magna consagra, no només el principi de legalitat de l'actuació administrativa, sinó també el seu caràcter instrumental al servei dels interessos generals. D'altra banda, els interessos generals, d'acord amb la doctrina del Tribunal Constitucional, s'han de definir a través d'una acció combinada amb les institucions socials i tenint molt en compte els drets i els interessos legítims dels ciutadans d'acord amb el principi constitucional de participació. A més, l'article 9.2 de la nostra norma fonamental assenyalava clarament que l'Administració pública ha de remoure els obstacles que impedeixen la llibertat i la igualtat de la persona i dels grups en què s'integra. I, d'altra banda, l'article 10.1 de la Constitució disposa solemnement que el lliure desenvolupament de la personalitat és un dels fonaments de l'ordre polític i la pau social. Per això, l'Administració General de l'Estat, a través de les seves diferents modalitats d'actuació ha de tenir present que el servei als ciutadans és el principi bàsic que justifica la seva existència i que ha de presidir tota la seva activitat.

III. El servei als ciutadans exigeix, a més, que l'estructura i la planta de l'Administració General de l'Estat s'ajustin a la realitat social i, per això, s'ha de reordenar en funció d'aquests, ja que tenen el dret legítim de saber quines són les competències de cada Administració i a rebre serveis públics de qualitat.

El servei als ciutadans i als interessos generals ha d'estar caracteritzat, com ha disposat la Constitució, per l'objectivitat. És a dir, la transparència en l'activitat administrativa ha de ser, no només una garantia per als ciutadans, sinó un criteri d'actuació general de l'aparell públic. Els titulars dels diferents òrgans administratius no són més que gestors d'interessos aliens, els del cos social, pel

qual han de retre comptes de la seva gestió davant els ciutadans.

IV. Juntament amb el principi de legalitat de l'activitat administrativa, és convenient subratllar que també vincula l'Administració General de l'Estat el principi d'eficàcia. En efecte, el funcionament de la maquinària administrativa estatal s'ha d'adequar a la gestió per objectius i a la qualitat com a forma ordinària de prestació dels serveis públics.

V. La dimensió de les estructures administratives estatals s'ha de reordenar atenent la racionalitat i la necessitat d'evitar duplicitats en la gestió. Per això, tenint en compte el principi d'economia en la despesa pública (article 31.2 de la Constitució), és sens dubte peremptori simplificar i reduir substancialment la planta de l'Administració General de l'Estat.

VI. D'altra banda, la necessitat d'emprendre processos de supressió i simplificació administrativa, evident des d'una perspectiva organitzativa general, la imposa la realitat de l'Estat autonòmic. Després de més de disset anys de camí constitucional, encara trobem no s'ha ajustat l'estructura administrativa de l'Administració perifèrica de l'Estat al model autonòmic. Per això, és convenient introduir en aquesta Llei l'objectiu de l'Administració única o comuna de manera que el protagonisme administratiu en el territori autonòmic el tingui l'Administració autonòmica, que també pot assumir funcions administratives corresponents a matèries de competència exclusiva de l'Estat a partir de les tècniques de l'article 150.2 de la Constitució. Aquesta adaptació de l'actual Administració perifèrica a les exigències de l'Estat autonòmic ha de permetre eliminar possibles duplicitats i aconseguir una millora en la qualitat dels serveis que l'Administració presta als ciutadans. De manera especial, i per fer més efectiva aquesta simplificació de l'Administració perifèrica de l'Estat, no es considera adequada l'actual existència de la figura dels governadors civils i, en conseqüència, aquesta Llei la suprimeix i crea la dels subdelegats del Govern, que depenen orgànicament dels delegats del Govern a les comunitats autònomes que, alhora, són els responsables del seu nomenament entre funcionaris de carrera. D'acord amb aquest perfil, els nous subdelegats del Govern no tenen en la Llei la condició d'alt càrrec.

Així mateix, s'ha de considerar, també, que la reducció de la dimensió de l'Administració perifèrica de l'Estat, a més, és un dels objectius de la Llei del procés autonòmic, de 14 d'octubre de 1983, l'article 22 de la qual disposa la reestructuració de l'Administració General de l'Estat per adequar-se a la realitat competencial de l'Estat autonòmic.

VII. Els ministres, membres del Govern i titulars del màxim òrgan de l'Administració General de l'Estat, constitueixen la peça bàsica de la Llei. La seva condició de responsables públics fa que la Llei els atorgui la capacitat de decisió sobre la definició, execució, control i avaluació de les polítiques sectorials de la seva competència, alhora que es distingeixen d'aquestes funcions, que són de naturalesa indelegable, les que es refereixen al maneig dels mitjans, que es poden desconcentrar o delegar en altres òrgans superiors o directius.

Les secretaries d'Estat, que també són òrgans superiors de l'Administració, es caracteritzen pel fet que els seus titulars són càrrecs públics que tenen encomanada essencialment la funció de transmissió i seguiment de les polítiques governamentals al si de l'Administració.

Amb dependència dels òrgans superiors hi ha els subsecretaris, els secretaris generals, l'existència dels quals es preveu com a excepcional, els secretaris generals tècnics, els directors generals i els subdirectors generals.

VIII. Com a garantia d'objectivitat en el servei als interessos generals, la Llei consagra el principi de professionalització de l'Administració General de l'Estat, en virtut del qual els subsecretaris i secretaris generals tècnics,

en tot cas, i els directors generals, amb caràcter general, són alts càrrecs amb responsabilitat directiva i s'han de nomenar entre funcionaris per als quals s'exigeix una titulació superior. A més, als subdirectors generals, òrgans en els quals comença el nivell directiu de l'Administració General de l'Estat, la Llei també els atorga un tractament especial per subratllar-ne la importància en l'estructura administrativa.

IX. Per ordenar la unitat d'acció de l'Administració General de l'Estat a la comunitat autònoma, s'integra a la delegació del Govern qualsevol la estructura perifèrica de l'Estat necessària en funció dels diferents ritmes de transferències de l'Estat a les comunitats autònomes.

X. Així mateix, per garantir la unitat d'acció de l'Estat a l'exterior, s'hi inclou, per primera vegada en una llei general, el tractament de l'Administració General de l'Estat a l'exterior i dels ambaixadors i representants permanents.

XI. D'altra banda, és inajornable racionalitzar i actualitzar la normativa dedicada a la tradicionalment denominada «Administració institucional de l'Estat». S'opta, en primer lloc, per una denominació genèrica, «organismes públics», que agrupa totes les entitats de dret públic que depenen de l'Administració General de l'Estat o que hi estan vinculades.

Partint del concepte general, se'n distingeixen dos models bàsics: organismes autònoms i entitats públiques empresarials. Els primers realitzen activitats fonamentalment administratives i se sotmeten plenament al dret públic; mentre que els segons realitzen activitats de prestació de serveis o producció de béns susceptibles de contraprestació econòmica i, encara que es regeixen en general pel dret privat, els és aplicable el règim de dret públic en relació amb l'exercici de potestats públiques i amb determinats aspectes del seu funcionament.

XII. Finalment, aquesta Llei intenta precisar, només per a l'àmbit de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics, algunes qüestions que la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú no havia pogut resoldre per les limitacions pròpies d'aquesta.

El caràcter de norma bàsica de la Llei quant al règim jurídic de les administracions públiques, i el seu objectiu de regular un procediment comú, de conformitat amb els mandats de l'article 149.1.18a de la Constitució, obligaven que molts aspectes de la seva regulació s'haguessin de precisar normativament per a cada Administració pública atenent les seves peculiaritats organitzatives i funcionals. Per això, ha de ser a la Llei destinada a regular l'organització i el funcionament de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics on les precisions trobin la seva ubicació idònia.

TÍTOL I

Disposicions generals

CAPÍTOL I

Principis d'organització, funcionament i relacions amb els ciutadans

Article 1. Àmbit d'aplicació.

Aquesta Llei regula, en el marc del règim jurídic comú a totes les administracions públiques, l'organització i el funcionament de l'Administració General de l'Estat i els organismes públics que hi estan vinculats o que en depenen, per a l'exercici de la seva activitat.

Els organismes públics són les entitats de dret públic que exerceixen activitats derivades de la mateixa Admi-

nistració General de l'Estat, en qualitat d'organitzacions instrumentals diferenciades i dependents d'aquesta.

Article 2. Personalitat jurídica i competència.

1. L'Administració General de l'Estat, sota la direcció del Govern i amb submissió ple a la Llei i al dret, serveix amb objectivitat els interessos generals i exerceix funcions executives de caràcter administratiu.

2. L'Administració General de l'Estat, constituïda per òrgans jeràrquicament ordenats, actua amb personalitat jurídica única.

3. Els organismes públics que preveu el títol III d'aquesta Llei tenen per objecte la realització d'activitats d'execució o gestió tant administratives de foment o prestació, com de contingut econòmic reservades a l'Administració General de l'Estat; depenen d'aquesta i s'adscriuen, directament o a través d'un altre organisme públic, al ministeri competent per raó de la matèria, a través de l'òrgan que en cada cas es determina.

4. Les potestats i competències administratives que, en cada moment, tenen atribuïdes l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics per l'ordenament jurídic, determinen la capacitat d'obrar d'una i altres.

5. Els òrgans que integren l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics estenen la seva competència a tot el territori espanyol, excepte si les normes que els són aplicables la limiten expressament a una part d'aquest territori.

Article 3. Principis d'organització i funcionament.

L'Administració General de l'Estat s'organitza i actua, amb ple respecte al principi de legalitat, i d'acord amb els altres principis que a continuació s'esmenten:

1. D'organització.
 - a) Jerarquia.
 - b) Descentralització funcional.
 - c) Desconcentració funcional i territorial.
 - d) Economia, suficiència i adequació estricta dels mitjans als fins institucionals.
 - e) Simplicitat, claredat i proximitat als ciutadans.
 - f) Coordinació.
2. De funcionament.
 - a) Eficàcia en el compliment dels objectius fixats.
 - b) Eficiència en l'assignació i utilització dels recursos públics.
 - c) Programació i desenvolupament d'objectius i control de la gestió i dels resultats.
 - d) Responsabilitat per la gestió pública.
 - e) Racionalització i agilitat dels procediments administratius i de les activitats materials de gestió.
 - f) Servei efectiu als ciutadans.
 - g) Objectivitat i transparència de l'actuació administrativa.
 - h) Cooperació i coordinació amb les altres administracions públiques.

Article 4. Principi de servei als ciutadans.

1. L'actuació de l'Administració General de l'Estat ha d'assegurar als ciutadans:

- a) L'efectivitat dels seus drets quan es relacionin amb l'Administració.
- b) La millora continuada dels procediments, serveis i prestacions públiques, d'acord amb les polítiques fixades pel Govern i tenint en compte els recursos disponibles, determinant en aquest aspecte les prestacions que proporcionen els serveis estatals, els seus continguts i els corresponents estàndards de qualitat.

2. L'Administració General de l'Estat ha d'exercir la seva activitat i organitzar les dependències administratives i, en particular, les oficines perifèriques, de manera que els ciutadans:

a) Puguin resoldre els seus assumptes, ser auxiliats en la redacció formal de documents administratius i rebre informació d'interès general per mitjans telefònics, informàtics i telemàtics.

b) Puguin presentar reclamacions sense el caràcter de recursos administratius, sobre el funcionament de les dependències administratives.

3. Tots els ministeris han de mantenir permanentment actualitzades i a disposició dels ciutadans en les unitats d'informació corresponents l'esquema de la seva organització i la dels organismes que en depenen, i les guies informatives sobre els procediments administratius, serveis i prestacions aplicables en l'àmbit de la competència del ministeri i dels seus organismes públics.

CAPÍTOL II

L'organització administrativa

Article 5. Òrgans administratius.

1. Els òrgans de l'Administració General de l'Estat i dels seus organismes públics es creen, modifiquen i suprimen de conformitat amb el que estableix aquesta Llei.

2. Tenen la consideració d'òrgans les unitats administratives a les quals s'atribueixen funcions que tenen efectes jurídics davant tercers, o l'actuació de les quals té caràcter preceptiu.

Article 6. Òrgans superiors i òrgans directius.

1. L'organització de l'Administració General de l'Estat respon als principis de divisió funcional en departaments ministerials i de gestió territorial integrada en delegacions del Govern a les comunitats autònomes, llevat de les excepcions que preveu aquesta Llei.

2. En l'organització central són òrgans superiors i òrgans directius:

- A) Òrgans superiors:
- Els ministres.
 - Els secretaris d'Estat.
- B) Òrgans directius:
- Els subsecretaris i secretaris generals.
 - Els secretaris generals tècnics i directors generals.
 - Els subdirectors generals.

3. En l'organització territorial de l'Administració General de l'Estat són òrgans directius tant els delegats del Govern a les comunitats autònomes, que tenen rang de subsecretari, com els subdelegats del Govern a les províncies, els quals tenen nivell de subdirector general.

4. A l'Administració General de l'Estat a l'exterior són òrgans directius els ambaixadors i representants permanents davant organitzacions internacionals.

5. Els òrgans superiors i directius tenen a més la condició d'alt càrrec, excepte els subdirectors generals i assimilats.

6. Tots els altres òrgans de l'Administració General de l'Estat estan sota la dependència o direcció d'un òrgan superior o directiu.

7. Els estatuts dels organismes públics han de determinar els respectius òrgans directius.

8. Correspon als òrgans superiors establir els plans d'actuació de l'organització situada sota la seva responsa-

bilitat i als òrgans directius el seu desenvolupament i execució.

9. Els ministres i secretaris d'Estat han de ser nomenats d'acord amb el que estableix la legislació corresponent.

10. Els titulars dels òrgans directius han de ser nomenats, atenent criteris de competència professional i experiència, en la forma que estableix aquesta Llei, i és aplicable a l'exercici de les seves funcions:

a) La responsabilitat professional, personal i directa per la gestió desenvolupada.

b) La subjecció al control i avaluació de la gestió per l'òrgan superior o directiu competent, sense perjudici del control que estableix la Llei general pressupostària.

Article 7. Elements organitzatius bàsics.

1. Les unitats administratives són els elements organitzatius bàsics de les estructures orgàniques. Les unitats contenen llocs de treball o dotacions de plantilla vinculats funcionalment en funció de les seves tasques i orgànica-ment per una direcció comuna. Hi pot haver unitats administratives complexes, que agrupin dues o més unitats menors.

2. Els caps de les unitats administratives són responsables del funcionament correcte de la unitat i de l'execució adequada de les tasques assignades a aquesta.

3. Les unitats administratives s'estableixen mitjançant les relacions de llocs de treball, que s'aproven d'acord amb la seva regulació específica, i s'integren en un determinat òrgan.

TÍTOL II

Administració General de l'Estat

CAPÍTOL I

Òrgans centrals

SECCIÓ 1a ELS MINISTERIS I LA SEVA ESTRUCTURA INTERNA

Article 8. Els ministeris.

1. L'Administració General de l'Estat s'organitza en ministeris, i cada un d'aquests comprèn un o diversos sectors funcionalment homogenis d'activitat administrativa.

L'organització en departaments ministerials no és obstacle per a l'existència d'òrgans superiors o directius, o organismes públics no integrats o dependents, respectivament, d'un ministeri, que amb caràcter excepcional s'adscriu a membres del Govern diferents dels ministres.

2. La determinació del nombre, la denominació i l'àmbit de competència respectiu dels ministeris i les secretaries d'Estat s'estableixen mitjançant real decret del president del Govern.

Article 9. Organització interna dels ministeris.

1. En els ministeris hi pot haver secretaries d'Estat i, excepcionalment, secretaries generals, per a la gestió d'un sector d'activitat administrativa. En depenen jeràrquicament els òrgans directius que se'ls adscriuen.

2. Els ministeris han de disposar, en tot cas, d'una subsecretaria i d'una secretaria general tècnica que en depèn, per a la gestió dels serveis comuns que preveu la secció 4a d'aquest capítol.

3. Les direccions generals són els òrgans de gestió d'una o diverses àrees funcionalment homogènies.

4. Les direccions generals s'organitzen en subdireccions generals per a la distribució de les competències encomanades a aquelles, la realització de les activitats que els són pròpies i l'assignació d'objectius i responsabilitats. Sense perjudici d'això, es poden adscriure directament subdireccions generals a altres òrgans directius de nivell superior o a òrgans superiors del ministeri.

Article 10. Creació, modificació i supressió d'òrgans i unitats administratives.

1. Les subsecretaries, les secretaries generals, les secretaries generals tècniques, les direccions generals, les subdireccions generals, i òrgans similars als anteriors, es creen, modifiquen i suprimeixen per real decret del Consell de Ministres, a iniciativa del ministre interessat i a proposta del ministre d'Administracions Públiques.

2. Els òrgans de nivell inferior a subdirecció general es creen, modifiquen i suprimeixen per ordre del ministre respectiu, prèvia aprovació del ministre d'Administracions Públiques.

3. Les unitats que no tinguin la consideració d'òrgans es creen, modifiquen i suprimeixen a través de les relacions de llocs de treball.

Article 11. Ordenació jeràrquica dels òrgans ministerials.

1. Els ministres són els caps superiors del departament i superiors jeràrquics directes dels secretaris d'Estat.

2. Els òrgans directius depenen d'algun dels anteriors i s'ordenen jeràrquicament entre si de la manera següent: subsecretari, director general i subdirector general.

Els secretaris generals tenen categoria de subsecretari i els secretaris generals tècnics tenen categoria de director general.

SECCIÓ 2a ÒRGANS SUPERIORS DELS MINISTERIS

Article 12. Els ministres.

1. Els ministres, a més de les atribucions que els corresponen com a membres de Govern, dirigeixen, com a titulars d'un departament ministerial, els sectors d'activitat administrativa integrats en el seu ministeri i assumeixen la responsabilitat inherent a la direcció.

2. Correspon als ministres, en tot cas, exercir les competències següents:

a) Exercir la potestat reglamentària en els termes que preveu la legislació específica.

b) Fixar els objectius del ministeri, aprovar els plans d'actuació del ministeri i assignar els recursos necessaris per a la seva execució, dins els límits de les dotacions pressupostàries corresponents.

c) Aprovar les propostes dels estats de despeses del ministeri, i dels pressupostos dels organismes públics que en depenen, i remetre-les al Ministeri d'Economia i Hisenda.

d) Determinar i, si s'escau, proposar l'organització interna del ministeri, d'acord amb les competències que li atribueix aquesta Llei.

e) Avaluar la realització dels plans d'actuació del ministeri per part dels òrgans superiors i òrgans directius i exercir el control d'eficàcia respecte a l'actuació dels òrgans i dels organismes públics que en depenen, sense perjudici del que disposa la Llei general pressupostària.

f) Nomenar i separar els titulars dels òrgans directius del ministeri i dels organismes públics que en depenen, quan la competència no estigui atribuïda al Consell de Ministres o al mateix organisme, i elevar al Consell de

Ministres les propostes de nomenament reservades a aquest.

g) Mantenir les relacions amb les comunitats autònomes i convocar les conferències sectorials i els òrgans de cooperació en l'àmbit de les competències atribuïdes al seu departament.

h) Dirigir l'actuació dels titulars dels òrgans superiors i directius del ministeri, impartir-los instruccions concretes i delegar-los competències pròpies.

i) Resoldre els recursos que s'interposin contra les resolucions dels òrgans superiors o directius que en depenen directament i els actes dels quals no exhaurixin la via administrativa, així com els conflictes d'atribucions que se suscitin entre els òrgans, i plantejar els que siguin procedents amb altres ministeris. Així mateix, resoldre, si s'escau, els recursos contra els actes dels organismes públics que depenen del departament.

Article 13. Competències per a la gestió de mitjans.

Corresponen als ministres, sense perjudici de la seva desconcentració o delegació en els òrgans superiors o directius del ministeri o en els directius de l'organització territorial de l'Administració General de l'Estat, les competències següents:

1. Administrar els crèdits per a despeses dels pressupostos del seu ministeri. Aprovar i comprometre les despeses que no siguin de la competència del Consell de Ministres i elevar a l'aprovació d'aquest les que siguin de la seva competència, reconèixer les obligacions econòmiques i proposar-ne el pagament en el marc del pla de disposició de fons del Tresor públic.

2. Autoritzar les modificacions pressupostàries que els atribueix la Llei general pressupostària.

3. Subscriure, en l'àmbit de la seva competència, contractes i convenis, llevat que corresponguin al Consell de Ministres.

4. Sol·licitar al Ministeri d'Economia i Hisenda l'afectació o l'arrendament dels immobles necessaris per al compliment dels fins dels serveis al seu càrrec. Aquests béns estan subjectes al règim que estableix la legislació patrimonial corresponent.

5. Proposar i executar, en l'àmbit de les seves competències, els plans d'ocupació del ministeri i els organismes públics que en depenen.

6. Modificar la relació de llocs de treball del ministeri que expressament autoritzin de manera conjunta els ministeris d'Administracions Públiques i d'Economia i Hisenda.

7. Convocar les proves selectives en relació amb el personal funcionari dels cossos i escales adscrits al ministeri, així com el personal laboral, de conformitat amb l'oferta d'ocupació pública corresponent, i proveir els llocs de treball vacants, de conformitat amb els procediments establerts a aquest efecte i ajustant-se al marc prèviament fixat pel Ministeri d'Administracions Públiques.

8. Administrar els recursos humans del ministeri d'acord amb la legislació específica en matèria de personal. Fixar els criteris per a l'avaluació del personal i la distribució del complement de productivitat i d'altres incentius al rendiment legalment previstos.

9. Atorgar o proposar, si s'escau, les recompenses que siguin procedents i exercir la potestat disciplinària d'acord amb les disposicions vigents.

10. Decidir la representació del ministeri en els òrgans col·legiats o grups de treball en els quals no estigui prèviament determinat el titular de l'òrgan superior o directiu que hagi de representar el departament.

11. Qualssevol altres competències que els atribueixi la legislació en vigor.

Article 14. *Els secretaris d'Estat.*

Els secretaris d'Estat dirigeixen i coordinen les direccions generals que estan sota la seva dependència, i han de respondre davant el ministre de l'execució dels objectius fixats per a la Secretaria d'Estat. Amb aquesta finalitat, els correspon:

1. Exercir les competències sobre el sector d'activitat administrativa assignat que els atribueixi la norma de creació de l'òrgan o que els delegui el ministre i dur a terme les relacions externes de la Secretaria d'Estat, llevat dels casos legalment reservats al ministre.
2. Exercir les competències inherents a la seva responsabilitat de direcció i, en particular, impulsar la consecució dels objectius i l'execució dels projectes de la seva organització, controlar-ne el compliment, supervisar l'activitat dels òrgans directius adscrits i impartir instruccions als titulars.
3. Nomenar i separar els subdirectors generals de la Secretaria d'Estat.
4. Mantenir les relacions amb els òrgans de les comunitats autònomes competents per raó de la matèria.
5. Exercir les competències atribuïdes al ministre en matèria d'execució pressupostària, amb els límits que, si s'escau, aquell estableixi.
6. Subscriure els contractes relatius a assumptes de la seva Secretaria d'Estat, i els convenis no reservats al ministre del qual depenen o al Consell de Ministres.
7. Resoldre els recursos que s'interposin contra les resolucions dels òrgans directius que en depenen directament, els actes dels quals no exhaureixin la via administrativa, així com els conflictes d'atribucions que se suscitin entre aquests òrgans.
8. Qualsevol altres competències que els atribueixi la legislació en vigor.

SECCIÓ 3a ÒRGANS DIRECTIUS DELS MINISTERIS

Article 15. *Els subsecretaris.*

1. Els subsecretaris tenen la representació ordinària del ministeri, dirigeixen els serveis comuns, exerceixen les competències corresponents a aquests serveis comuns, i en tot cas les següents:

- a) Donar suport als òrgans superiors en la planificació de l'activitat del ministeri, a través del corresponent assessorament tècnic.
- b) Assistir el ministre en el control d'eficàcia del ministeri i els seus organismes públics.
- c) Establir els programes d'inspecció dels serveis del ministeri, i determinar les actuacions necessàries per a la millora dels sistemes de planificació, direcció i organització i per a la racionalització i simplificació dels procediments i mètodes de treball, en el marc definit pel Ministeri d'Administracions Públiques.
- d) Proposar les mesures d'organització del ministeri i dirigir el funcionament dels serveis comuns a través de les corresponents instruccions o ordres de servei.
- e) Assistir els òrgans superiors en matèria de relacions de llocs de treball, plans d'ocupació i política de directius del ministeri i els seus organismes públics, així com en l'elaboració, execució i seguiment dels pressupostos i la planificació dels sistemes d'informació i comunicació.
- f) Exercir la direcció superior de tot el personal del departament.
- g) Responsabilitzar-se de l'assessorament jurídic al ministre en l'exercici de les funcions que li corresponen i, en particular, en l'exercici de la potestat normativa i en la producció dels actes administratius de la competència d'aquell, així com els altres òrgans del ministeri.

En els mateixos termes del paràgraf anterior, emetre informe sobre les propostes o projectes de normes i actes d'altres ministeris, quan sigui procedent per reglament.

A aquests efectes, és responsable de coordinar les actuacions corresponents dins el ministeri, i en relació amb els altres ministeris que hagin d'intervenir en el procediment.

h) Exercir les facultats de direcció, impuls i supervisió de la Secretaria General Tècnica i els altres òrgans directius que en depenguin directament.

i) Qualsevol altres que siguin inherents als serveis comuns del ministeri i a la representació ordinària d'aquest i les que els atribueixi la legislació en vigor.

2. Els subsecretaris són nomenats i separats per reial decret del Consell de Ministres, a proposta del titular del Ministeri.

Els nomenaments s'han d'efectuar d'acord amb els criteris que estableix l'apartat 10 de l'article 6 d'aquesta Llei, entre funcionaris de carrera de l'Estat, de les comunitats autònomes o de les entitats locals, als quals s'exigeixi per al seu ingrés el títol de doctor, llicenciat, enginyer, arquitecte o equivalent.

Article 16. *Els secretaris generals.*

1. Quan amb caràcter excepcional les normes que regulen l'estructura d'un ministeri prevegin l'existència d'un secretari general, han de determinar les competències que li corresponguin sobre un sector d'activitat administrativa determinat.

2. Els secretaris generals exerceixen les competències inherents a la seva responsabilitat de direcció sobre els òrgans dependents, que preveu l'apartat 2 de l'article 14, així com totes les que els assigni expressament el reial decret d'estructura del ministeri.

3. Els secretaris generals, amb categoria de subsecretari, són nomenats i separats per reial decret del Consell de Ministres, a proposta del titular del ministeri.

Els nomenaments s'han d'efectuar d'acord amb els criteris que estableix l'apartat 10 de l'article 6 entre persones amb qualificació i experiència en l'exercici de llocs de responsabilitat en la gestió pública o privada.

Article 17. *Els secretaris generals tècnics.*

1. Els secretaris generals tècnics, sota la dependència immediata del subsecretari, tenen les competències sobre serveis comuns que els atribueixi el reial decret d'estructura del departament i, en tot cas, les relatives a producció normativa, assistència jurídica i publicacions.

2. Els secretaris generals tècnics tenen, a tots els efectes, la categoria de director general i exerceixen sobre els seus òrgans dependents les facultats atribuïdes a aquest òrgan per l'article següent.

3. Els secretaris generals tècnics són nomenats i separats per reial decret del Consell de Ministres a proposta del titular del ministeri. Els nomenaments s'han d'efectuar, d'acord amb els criteris que estableix l'apartat 10 de l'article 6 d'aquesta Llei, entre funcionaris de carrera de l'Estat de les comunitats autònomes o de les entitats locals als quals s'exigeixi per al seu ingrés el títol de doctor, llicenciat, enginyer, arquitecte o equivalent.

Article 18. *Els directors generals.*

1. Els directors generals són els titulars dels òrgans directius encarregats de la gestió d'una o diverses àrees funcionalment homogènies del ministeri. A aquest efecte, els correspon:

- a) Proposar els projectes de la seva direcció general per assolir els objectius establerts pel ministre, dirigir-ne l'execució i controlar-ne el compliment adequat.

b) Exercir les competències atribuïdes a la direcció general i les que li siguin desconcentrades o delegades.

c) Proposar, en els altres casos, al ministre o al titular de l'òrgan del qual depenen la resolució que considerin procedent sobre els assumptes que afecten l'òrgan directiu.

d) Impulsar i supervisar les activitats que formen part de la gestió ordinària de l'òrgan directiu i vetllar pel bon funcionament dels òrgans i les unitats que en depenen i del personal que hi està integrat.

e) Les altres atribucions que li confereixen les lleis i els reglaments.

2. Els directors generals són nomenats i separats per reial decret del Consell de Ministres, a proposta del titular del departament.

Els nomenaments s'han d'efectuar d'acord amb els criteris que estableix l'apartat 10 de l'article 6 entre funcionaris de carrera de l'Estat, de les comunitats autònomes o de les entitats locals, als qual s'exigeixi per al seu ingrés el títol de doctor, llicenciat, enginyer, arquitecte o equivalent, llevat que el reial decret d'estructura del departament permeti que, atenent les característiques específiques de les funcions de la direcció general, el seu titular no reuneixi la condició de funcionari.

Article 19. *Els subdirectors generals.*

1. Els subdirectors generals són els responsables immediats, sota la supervisió del director general o del titular de l'òrgan del qual depenen, de l'execució dels projectes, objectius o activitats que els són assignats, així com de la gestió ordinària dels assumptes de la competència de la subdirecció general.

2. Els subdirectors generals són nomenats i cessats pel ministre o el secretari d'Estat del qual depenen.

Els nomenaments s'han d'efectuar entre funcionaris de carrera de l'Administració General de l'Estat i, si s'escau, d'altres administracions públiques, si així ho preveuen les normes d'aplicació, i que pertanyin a cossos i escales als quals s'exigeix per al seu ingrés el títol de doctor, llicenciat, enginyer, arquitecte o equivalent, d'acord amb els criteris que estableix l'apartat 10 de l'article 6 i de conformitat amb el sistema que preveu la legislació específica.

SECCIÓ 4a ELS SERVEIS COMUNS DELS MINISTERIS

Article 20. *Regles generals sobre els serveis comuns.*

1. Els òrgans directius encarregats dels serveis comuns han de prestar als òrgans superiors i directius l'assistència necessària per al compliment més eficaç de les seves tasques i, en particular, per a la utilització eficient dels mitjans i recursos materials, econòmics i personals que tinguin assignats.

Correspon als serveis comuns l'assessorament el suport tècnic i, si s'escau, la gestió directa en relació amb les funcions de planificació, programació i pressupost, cooperació internacional, acció a l'exterior, organització i recursos humans, sistemes d'informació i comunicació, producció normativa, assistència jurídica, gestió financera, gestió de mitjans materials i serveis auxiliars, seguiment, control i inspecció de serveis, estadística per a fins estatals i publicacions.

2. Els serveis comuns s'organitzen i funcionen en cada ministeri d'acord amb les disposicions i directrius adoptades pels ministeris amb competència sobre les funcions comunes a l'Administració General de l'Estat. Tot això, sense perjudici que determinats òrgans amb competència sobre alguns serveis comuns segueixin depenent funcionalment o jeràrquicament d'algun dels ministeris esmentats.

Article 21. *Organització bàsica dels serveis comuns ministerials.*

Els serveis comuns estan integrats en una subsecretaria que depèn directament del ministre, a la qual estan adscrits una secretaria general tècnica i els altres òrgans directius que determini el reial decret d'estructura del departament.

CAPÍTOL II

Òrgans territorials

SECCIÓ 1a ELS DELEGATS DEL GOVERN A LES COMUNITATS AUTÒNOMES

Article 22. *Els delegats del Govern a les comunitats autònomes.*

1. Els delegats del Govern a les comunitats autònomes representen el Govern en el territori d'aquelles sense perjudici de la representació ordinària de l'Estat a les comunitats autònomes a través dels seus presidents respectius. Exerceixen la direcció i la supervisió de tots els serveis de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics situats en el seu territori, en els termes d'aquesta Llei.

Els delegats del Govern depenen de la Presidència del Govern. Correspon al ministre d'Administracions Públiques dictar les instruccions necessàries per a la correcta coordinació de l'Administració General de l'Estat en el territori, i al ministre de l'Interior, en l'àmbit de les competències de l'Estat, impartir les necessàries en matèria de llibertats públiques i seguretat ciutadana. Tot això s'entén sense perjudici de la competència dels altres ministres per dictar les instruccions relatives a les seves respectives àrees de responsabilitat.

2. Correspon així mateix als delegats del Govern:

a) Mantenir les necessàries relacions de cooperació i coordinació de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics, amb la de la comunitat autònoma i amb les entitats locals corresponents.

b) Comunicar i rebre tota la informació que requereixin el Govern i l'òrgan de govern de la comunitat autònoma. Exercir també aquestes funcions amb les entitats locals en el seu àmbit territorial, a través dels presidents respectius.

3. Els delegats del Govern són nomenats i separats per reial decret del Consell de Ministres, a proposta del president del Govern i tenen la seu a la localitat on radica el Consell de Govern de la comunitat autònoma, llevat que el Consell de Ministres determini una altra cosa i sense perjudici del que disposi, expressament, l'estatut d'autonomia.

4. En cas d'absència, vacant o malaltia, supleix el delegat del Govern, temporalment, el subdelegat del Govern de la província on aquell té la seu, llevat que el delegat designi un altre subdelegat. A les comunitats autònomes uniprovincials, la suplència correspon al titular de l'òrgan responsable dels serveis comuns de la delegació del Govern.

Article 23. *Competències dels delegats del Govern a les comunitats autònomes.*

Per a l'exercici de les funcions assignades respecte a tots els serveis de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics, els delegats del Govern a les

comunitats autònomes tenen les competències següents:

1. Dirigir la delegació del Govern; nomenar els subdelegats del Govern a les províncies, i dirigir i coordinar com a superior jeràrquic l'activitat d'aquells; impulsar i supervisar, amb caràcter general, l'activitat dels altres òrgans de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics en el territori de la comunitat autònoma, i emetre informe sobre les propostes de nomenament dels titulars d'òrgans territorials de l'Administració General de l'Estat i els organismes públics d'àmbit autonòmic i provincial no integrats a la delegació del Govern.

2. Formular als ministeris competents, en cada cas, les propostes que consideri convenients sobre els objectius que contenen els plans i programes que hagin d'executar els serveis territorials i els dels seus organismes públics, i informar, regularment i periòdicament, els ministeris competents sobre la gestió dels seus serveis territorials.

3. Protegir el lliure exercici dels drets i les llibertats i garantir la seguretat ciutadana, a través dels subdelegats del Govern i de les forces i cossos de seguretat de l'Estat, la direcció dels quals correspon al delegat del Govern, el qual exerceix les competències de l'Estat en aquesta matèria sota la dependència funcional del Ministeri de l'Interior.

4. Elevar, amb caràcter anual, un informe al Govern, a través del ministre de les Administracions Públiques, sobre el funcionament dels serveis públics estatals i la seva avaluació global.

5. Suspènre l'execució dels actes impugnats dictats pels òrgans de la delegació del Govern, quan li correspongui resoldre el recurs, d'acord amb l'article 111.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i proposar-ne la suspensió en els altres casos, així com respecte als actes impugnats dictats pels serveis no integrats a la delegació del Govern.

6. Vetllar pel compliment de les competències atribuïdes constitucionalment a l'Estat i la correcta aplicació de la seva normativa, i promoure o interposar, segons correspongui, conflictes de jurisdicció, conflictes d'atribucions, recursos i altres accions legalment procedents.

7. Exercir les potestats sancionadores, expropiadores i qualssevol altres que els confereixin les normes o que els siguin desconcentrades o delegades.

Article 24. Competències en matèria d'informació als ciutadans.

1. Els delegats del Govern a les comunitats autònomes han de coordinar la informació sobre els programes i activitats del Govern i l'Administració General de l'Estat a la comunitat autònoma.

2. Els delegats del Govern a les comunitats autònomes han de promoure, també, els mecanismes de col·laboració amb les altres administracions públiques en matèria d'informació al ciutadà.

Article 25. Competències sobre simplificació d'estructures.

1. Els delegats del Govern a les comunitats autònomes han de proposar davant els òrgans centrals competents les mesures necessàries per donar compliment efectiu al que preveu l'article 31, en relació amb l'organització de l'Administració perifèrica de l'Estat.

2. A més, els delegats del Govern a les comunitats autònomes:

a) Han de proposar als ministeris d'Administracions Públiques i d'Economia i Hisenda l'elaboració de plans

d'ocupació, l'adequació de les relacions de llocs de treball i els criteris d'aplicació de les retribucions variables, en la forma que es determini per reglament.

b) Han de ser consultats en l'elaboració de plans d'ocupació de l'Administració General de l'Estat en el seu àmbit territorial i en l'adopció d'altres mesures d'optimització dels recursos humans, especialment les que afectin més d'un departament.

Article 26. Direcció dels serveis territorials integrats.

1. Els delegats del Govern a les comunitats autònomes són els titulars de les corresponents delegacions del Govern, i dirigeixen, directament o a través dels subdelegats del Govern a les províncies, els serveis territorials ministerials que hi estiguin integrats, d'acord amb els objectius i, si s'escau, les instruccions dels òrgans superiors dels ministeris respectius.

2. Exerceixen les competències pròpies dels ministeris en el territori i gestionen els recursos assignats als serveis integrats.

Article 27. Relació amb altres administracions territorials.

1. Per a l'exercici de les funcions que preveu l'apartat 2 de l'article 22, respecte a la comunitat autònoma del seu territori, correspon als delegats del Govern:

a) Participar en les comissions mixtes de transferències i en les comissions bilaterals de cooperació, així com en altres òrgans de cooperació de naturalesa similar quan es determini.

b) Promoure la formalització de convenis de col·laboració i qualssevol altres mecanismes de cooperació de l'Administració General de l'Estat amb la comunitat autònoma, i participar, si s'escau, en el seguiment de la seva execució i compliment.

2. En relació amb les entitats locals, els delegats del Govern a les comunitats autònomes poden promoure, en el marc de les necessàries relacions de cooperació amb la respectiva comunitat autònoma, la subscripció de convenis de col·laboració, en particular, en relació amb els programes de finançament estatal.

Article 28. Comissió territorial d'assistència al delegat del Govern.

1. Per complir més bé la funció directiva i coordinadora que preveu l'article 23, es crea en cada una de les comunitats autònomes pluriprovincials una Comissió Territorial, presidida pel delegat del Govern a la comunitat autònoma i integrada pels subdelegats del Govern a les províncies compreses en el territori d'aquesta; a les de les illes Balears i Canàries s'hi integren, a més, els directors insulars. A les seves sessions, hi poden assistir els titulars dels òrgans i serveis que el delegat del Govern a la comunitat autònoma corresponent consideri oportú.

2. Aquesta Comissió ha d'exercir, en tot cas, les funcions següents:

a) Coordinar les actuacions que s'hagin d'executar de manera homogènia en l'àmbit de la comunitat autònoma, per assegurar el compliment dels objectius generals fixats pel Govern als serveis territorials.

b) Assessorar el delegat del Govern a la comunitat autònoma en l'elaboració de les propostes de simplificació administrativa i racionalització en la utilització dels recursos a què es refereix l'article 25.

c) Qualsevol altres que segons l'opinió del delegat del Govern a la comunitat autònoma siguin adequades perquè la Comissió Territorial compleixi la finalitat de

suport i assessorament en l'exercici de les competències que aquesta Llei li assigna.

SECCIÓ 2a ELS SUBDELEGATS DEL GOVERN A LES PROVÍNCIES I ELS DIRECTORS INSULARS DE L'ADMINISTRACIÓ GENERAL DE L'ESTAT

Article 29. *Els subdelegats del Govern a les províncies.*

1. En cada província i sota la immediata dependència del delegat del Govern a la respectiva comunitat autònoma hi ha un subdelegat del Govern, que és nomenat per aquell pel procediment de lliure designació, entre funcionaris de carrera de l'Estat, de les comunitats autònomes o de les entitats locals, als qual s'exigeix, per al seu ingrés, el títol de doctor, llicenciat, enginyer, arquitecte o equivalent.

A les comunitats autònomes uniprovincials, el delegat del Govern assumeix les competències que aquesta Llei atribueix als subdelegats del Govern a les províncies.

2. Als subdelegats del Govern els correspon:

a) Dirigir, si s'escau, els serveis integrats de l'Administració General de l'Estat, d'acord amb les instruccions del delegat del Govern.

b) Impulsar, supervisar i inspeccionar els serveis no integrats.

c) Exercir, en els termes de l'apartat 2 de l'article 22, les funcions de comunicació, col·laboració i cooperació amb les corporacions locals i, en particular, informar sobre la incidència en el territori dels programes de finançament estatal.

d) Mantenir, per iniciativa i d'acord amb les instruccions del delegat del Govern a la comunitat autònoma, relacions de comunicació, cooperació i col·laboració amb els òrgans territorials de l'Administració de la respectiva comunitat autònoma que tingui la seu en el territori provincial.

e) Exercir les competències sancionadores que se'ls atribueixin normativament.

3. A les províncies en les quals no radiqui la seu de les delegacions del Govern, el subdelegat del Govern, sota la direcció i la supervisió del delegat del Govern, hi ha d'exercir les competències següents.

a) La protecció del lliure exercici dels drets i les llibertats, i la garantia de la seguretat ciutadana, tot això dins de les competències estatals en la matèria. A aquest efecte, dirigeix les forces i cossos de seguretat de l'Estat a la província.

b) La direcció i la coordinació de la protecció civil en l'àmbit de la província.

Article 30. *Els directors insulars de l'Administració General de l'Estat.*

S'han de determinar per reglament les illes en les quals hi ha d'haver un director insular de l'Administració General de l'Estat, amb el nivell que es determini en la relació de llocs de treball. Són nomenats pel delegat del Govern pel procediment de lliure designació entre els funcionaris de carrera de l'Estat, de les comunitats autònomes o de les entitats locals, als quals s'exigeix per al seu ingrés el títol de doctor, llicenciat, enginyer, arquitecte o equivalent, o el títol d'enginyer tècnic, arquitecte tècnic, diplomad universitari o equivalent.

Els directors insulars depenen jeràrquicament del delegat del Govern a la comunitat autònoma o del subdelegat del Govern a la província, en cas que aquest càrrec existeixi, i exerceixen, en el seu àmbit territorial, les competències que atribueix aquesta Llei als subdelegats del Govern a les províncies.

SECCIÓ 3a ESTRUCTURA DELS SERVEIS PERIFÈRICS

Article 31. *Simplificació dels serveis perifèrics.*

L'organització de l'Administració perifèrica de l'Estat a les comunitats autònomes ha de respondre als principis d'eficàcia i d'economia de la despesa pública, així com a la necessitat d'evitar la duplicitat d'estructures administratives, tant a la mateixa Administració General de l'Estat com a altres administracions públiques. Consegüentment, s'han de suprimir, refondre o reestructurar, amb la consulta prèvia als delegats del Govern, els òrgans la subsistència dels quals sigui innecessària tenint en compte les competències transferides o delegades a les comunitats autònomes i, quan sigui procedent, atenent el marc competencial, a les corporacions locals, i els mitjans i serveis traspassats a aquestes.

Article 32. *Delegacions i subdelegacions del Govern.*

1. Les delegacions del Govern s'adscriuen orgànicament al Ministeri d'Administracions Públiques.

Les subdelegacions del Govern a les províncies es constitueixen en òrgans de la respectiva delegació del Govern.

2. L'organització de les delegacions ha d'atendre els criteris següents:

a) Hi ha d'haver àrees funcionals per gestionar els serveis que s'integrin a la delegació, mantenir la relació immediata amb els serveis no integrats i assessorar en els assumptes corresponents a cada àrea.

b) El nombre de les àrees esmentades s'ha de fixar atenent els diversos sectors funcionalment homogenis d'activitat administrativa i atenent el volum dels serveis que dugui a terme l'Administració General de l'Estat en cada comunitat autònoma, el nombre de províncies de la comunitat i altres circumstàncies que puguin aconsellar criteris d'agrupació de diferents àrees sota un mateix responsable, atenent especialment el procés de transferències de l'Estat a les comunitats autònomes.

c) Hi ha d'haver un òrgan per a la gestió dels serveis comuns de la delegació, incloent-hi els dels serveis integrats.

3. L'estructura de les delegacions i subdelegacions del Govern s'ha d'establir per reial decret del Consell de Ministres en el qual s'han de determinar els òrgans i les àrees funcionals que es constitueixin.

L'estructuració de les àrees funcionals s'ha de portar a terme a través de les relacions de llocs de treball, que s'han d'aprovar a iniciativa del delegat del Govern.

Article 33. *Criteris sobre integració de serveis.*

1. S'han d'integrar a les delegacions del Govern tots els serveis territorials de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics, llevat dels casos en què per les singularitats de les seves funcions o pel volum de gestió sigui aconsellable la seva dependència directa dels òrgans centrals corresponents, en nom d'una major eficàcia en la seva actuació.

2. Els serveis integrats s'han d'adscriure, atenent l'àmbit territorial en què s'hagin de prestar, a la delegació del Govern o a la subdelegació corresponent.

Article 34. *Criteris sobre organització de serveis no integrats.*

1. Els serveis no integrats a les delegacions del Govern s'han d'organitzar territorialment atenent el compliment dels seus fins i la naturalesa de les funcions que hagin de dur a terme. A aquest efecte, la norma que en

determini l'organització ha d'establir l'àmbit idoni per prestar els serveis.

2. L'organització dels serveis s'ha d'establir per reial decret a proposta conjunta del ministre corresponent i del ministre d'Administracions Públiques, quan prevegi unitats amb nivell de subdirecció general o equivalents, o per ordre conjunta quan afecti òrgans inferiors, en els termes esmentats a l'apartat 2 de l'article 10 d'aquesta Llei.

Article 35. *Dependència dels serveis no integrats.*

Els serveis no integrats depenen de l'òrgan central competent sobre el sector d'activitat en el qual aquells operen, el qual els ha de fixar els objectius concrets d'actuació i controlar-ne l'execució, així com el funcionament dels serveis.

Els titulars dels serveis estan especialment obligats a prestar tota la col·laboració que requereixin els delegats del Govern i els subdelegats del Govern per facilitar la direcció efectiva del funcionament dels serveis estatals.

CAPÍTOL III

L'Administració General de l'Estat a l'exterior

Article 36. *Organització de l'Administració General de l'Estat a l'exterior.*

1. Integren l'Administració General de l'Estat a l'exterior:

- a) Les missions diplomàtiques, permanents o especials.
- b) Les representacions o missions permanents.
- c) Les delegacions.
- d) Les oficines consulars.
- e) Les institucions i organismes públics de l'Administració General de l'Estat l'actuació dels quals s'exerceixi a l'exterior.

2. Les missions diplomàtiques permanents representen amb aquest caràcter el Regne d'Espanya davant l'Estat o els estats amb els quals té establertes relacions diplomàtiques.

Les missions diplomàtiques especials representen temporalment el Regne d'Espanya davant un Estat, amb el consentiment d'aquest, per a una tasca determinada.

3. Les representacions o missions permanents representen amb aquest caràcter el Regne d'Espanya davant una organització internacional.

4. Les delegacions representen el Regne d'Espanya en un òrgan d'una organització internacional o en una conferència d'estats convocada per una organització internacional o sota els seus auspicis.

5. Les oficines consulars són els òrgans encarregats de l'exercici de les funcions consulars, en els termes definits per les disposicions legals pertinents, i pels acords internacionals subscrits per Espanya.

6. Les institucions i organismes públics de l'Administració General de l'Estat a l'exterior són els establerts amb autorització expressa del Consell de Ministres, amb l'informe favorable previ del ministre d'Afers Exteriors, per a l'exercici, sense caràcter representatiu, de les activitats que tinguin encomanades a l'exterior.

7. En compliment de les funcions que té encomanades i tenint en compte els objectius i interessos de la política exterior d'Espanya, l'Administració General de l'Estat a l'exterior ha de col·laborar amb totes les institucions i organismes espanyols que actuïn a l'exterior i en especial amb les oficines de les comunitats autònomes.

Article 37. *Els ambaixadors i representants permanents davant organitzacions internacionals.*

1. Els ambaixadors i representants permanents davant organitzacions internacionals representen el Regne d'Espanya a l'Estat o organització internacional davant els quals estan acreditats.

2. Dirigeixen l'Administració General de l'Estat a l'exterior i col·laboren en la formulació i execució de la política exterior de l'Estat, definida pel Govern, sota les instruccions del ministre d'Afers Exteriors, de qui depenen funcionalment, i, si s'escau, del secretari o dels secretaris d'Estat del departament.

3. Coordinen l'activitat de tots els òrgans i unitats administratives que integren l'Administració General de l'Estat a l'exterior, a l'efecte de la seva adequació als criteris generals de la política exterior definida pel Govern, d'acord amb el principi d'unitat d'acció de l'Estat a l'exterior.

4. Són nomenats en la forma que disposa la normativa reguladora del servei exterior.

5. El representant permanent adjunt davant la Unió Europea s'equipara als ambaixadors i representants permanents, a l'efecte de l'apartat 4 de l'article 6 i dels apartats 2, 3 i 4 d'aquest article.

CAPÍTOL IV

Òrgans col·legiats

Article 38. *Requisits per constituir òrgans col·legiats.*

1. Són òrgans col·legiats aquells que es creen formalment i estan integrats per tres persones o més, als quals s'atribueixen funcions administratives de decisió, proposta, assessorament, seguiment o control, i que actuen integrats a l'Administració General de l'Estat o en algun dels seus organismes públics.

2. La constitució d'un òrgan col·legiat a l'Administració General de l'Estat i en els seus organismes públics té com a pressupòsit indispensable la determinació en la norma de creació, o en el conveni amb altres administracions públiques pel qual l'òrgan es creï, dels aspectes següents.

- a) Els seus fins o objectius.
- b) La seva integració administrativa o dependència jeràrquica.
- c) La composició i els criteris per a la designació del seu president i dels altres membres.
- d) Les funcions de decisió, proposta, informe, seguiment o control, així com qualsevol altra que se li atribueixi.
- e) La dotació dels crèdits necessaris, si s'escau, per al seu funcionament.

3. El règim jurídic dels òrgans col·legiats a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article s'ha d'ajustar a les normes que conté el capítol II del títol II de la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, sense perjudici de les peculiaritats organitzatives que contenen aquesta Llei o la seva norma o conveni de creació.

Article 39. *Classificació i composició dels òrgans col·legiats.*

1. Els òrgans col·legiats de l'Administració General de l'Estat i dels seus organismes públics, per la seva composició, es classifiquen en:

- a) Òrgans col·legiats interministerials, si els seus membres procedeixen de diferents ministeris.

b) Òrgans col·legiats ministerials, si els seus components procedeixen dels òrgans d'un sol ministeri.

2. En els òrgans col·legiats als quals es refereix el número anterior, hi pot haver representants d'altres administracions públiques, si aquestes ho accepten voluntàriament, si un conveni ho estableix o si una norma aplicable a les administracions afectades ho determina.

3. En la composició dels òrgans col·legiats hi poden participar, quan es determini, organitzacions representatives d'interessos socials, així com altres membres que es designin per les especials condicions d'experiència o coneixements que hi concorrin, atenent la naturalesa de les funcions assignades a aquests òrgans.

Article 40. *Creació, modificació i supressió d'òrgans col·legiats.*

1. La creació d'òrgans col·legiats de l'Administració General de l'Estat i dels seus organismes públics només requereix una norma específica, amb publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», en els casos en què se'ls atribueixin qualsevol de les competències següents:

- Competències decisòries.
- Competències de proposta o emissió d'informes preceptius que han de servir de base a decisions d'altres òrgans administratius.
- Competències de seguiment o control de les actuacions d'altres òrgans de l'Administració General de l'Estat.

2. En els supòsits enunciats a l'apartat anterior, la norma de creació ha de revestir la forma de Reial decret en el cas dels òrgans col·legiats interministerials el president dels quals tingui rang superior al de director general; ordre ministerial conjunta per als altres òrgans col·legiats interministerials, i ordre ministerial per als d'aquest caràcter.

3. En tots els supòsits no compresos a l'apartat 1 d'aquest article, els òrgans col·legiats tenen el caràcter de grups o comissions de treball i es poden crear per acord del Consell de Ministres o pels ministeris interessats. Els seus acords no poden tenir transcendència jurídica directa davant tercers.

4. La modificació i supressió dels òrgans col·legiats i dels grups o comissions de treball de l'Administració General de l'Estat i dels organismes públics s'ha de portar a terme tal com es disposi per a la seva creació, llevat que aquesta hagi fixat el termini previst per a la seva extinció, cas en què aquesta s'ha de produir automàticament en la data assenyalada a aquest efecte.

TÍTOL III

Organismes públics

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 41. *Activitats pròpies dels organismes públics.*

Són organismes públics els creats sota la dependència o vinculació de l'Administració General de l'Estat, per a la realització de qualsevol de les activitats que preveu l'apartat 3 de l'article 2, amb unes característiques que justifiquin la seva organització i desenvolupament en règim de descentralització funcional.

Article 42. *Personalitat jurídica i potestats.*

1. Els organismes públics tenen personalitat jurídica pública diferenciada, patrimoni i tresoreria propis, així com autonomia de gestió, en els termes d'aquesta Llei.

2. Dins de la seva esfera de competència, els corresponen les potestats administratives necessàries per al compliment dels seus fins, en els termes que prevegin els seus estatuts, llevat de la potestat expropiadora.

Els estatuts poden atribuir als organismes públics la potestat d'ordenar aspectes secundaris del funcionament del servei encomanat, en el marc i amb l'abast establert per les disposicions que fixin el règim jurídic bàsic d'aquest servei.

Article 43. *Classificació i adscripció dels organismes públics.*

1. Els organismes públics es classifiquen en:

- Organismes autònoms.
- Entitats públiques empresarials.

2. Els organismes autònoms depenen d'un ministeri, al qual correspon la direcció estratègica, l'avaluació i el control dels resultats de la seva activitat, a través de l'òrgan al qual estigui adscrit l'organisme.

3. Les entitats públiques empresarials depenen d'un ministeri o un organisme autònom, i corresponen les funcions al·ludides a l'apartat anterior a l'òrgan d'adscripció del ministeri o organisme. Excepcionalment, hi pot haver entitats públiques empresarials els estatuts de les quals els assignin la funció de dirigir o coordinar altres ens de la mateixa naturalesa.

Article 44. *Aplicació de les disposicions generals d'aquesta Llei als organismes públics.*

1. Els organismes públics s'han d'ajustar al principi d'instrumentalitat respecte als fins i objectius que tinguin específicament assignats.

2. A més, en la seva organització i funcionament:

- Els organismes autònoms s'han d'atènyer als criteris que disposa per a l'Administració General de l'Estat el títol I d'aquesta Llei.
- Les entitats públiques empresarials es regeixen pels criteris que estableix el títol I d'aquesta Llei, sense perjudici de les peculiaritats que preveu el capítol III d'aquest títol, en consideració a la naturalesa de les seves activitats.

CAPÍTOL II

Els organismes autònoms

Article 45. *Funcions dels organismes autònoms.*

1. Els organismes autònoms es regeixen pel dret administratiu i se'ls encomana, en règim de descentralització funcional i en execució de programes específics de l'activitat d'un ministeri, la realització d'activitats de foment, de prestació o de gestió de serveis públics.

2. Per a l'exercici de les seves funcions, els organismes autònoms disposen dels ingressos propis que estan autoritzats a obtenir, així com de les altres dotacions que puguin percebre a través dels pressupostos generals de l'Estat.

Article 46. *Regles per al nomenament dels titulars dels òrgans dels organismes autònoms.*

El nomenament dels titulars dels òrgans dels organismes autònoms es regeix per les normes aplicables a l'Administració General de l'Estat.

Article 47. *Personal al servei dels organismes autònoms.*

1. El personal al servei dels organismes autònoms és funcionari o laboral, en els mateixos termes que els establerts per a l'Administració General de l'Estat.

2. El titular del màxim òrgan de direcció de l'organisme autònom té atribuïdes, en matèria de gestió de recursos humans, les facultats que li assigna la legislació específica.

3. No obstant el que estableix l'apartat 1 d'aquest article, la llei de creació pot establir excepcionalment peculiaritats del règim de personal de l'organisme autònom en les matèries d'oferta d'ocupació, sistemes d'accés, adscripció i provisió de llocs i règim de mobilitat del personal.

4. L'organisme autònom està obligat a aplicar les instruccions sobre recursos humans establertes pel Ministeri d'Administracions Públiques i a comunicar-li tots els acords o resolucions que adopti en aplicació del règim específic de personal que estableixi la seva llei de creació.

Article 48. *Patrimoni dels organismes autònoms.*

1. Els organismes autònoms, a més del patrimoni propi, poden tenir adscrits, per a la seva administració, béns del patrimoni de l'Estat.

Respecte al patrimoni propi, poden adquirir a títol oneros o gratuït, posseir, arrendar béns i drets de qualsevol classe, i s'han d'incorporar al patrimoni de l'Estat els béns que siguin innecessaris per al compliment dels seus fins, llevat que la norma de creació o, si s'escau, la d'adequació o adaptació a què es refereix la disposició transitòria tercera d'aquesta Llei disposi expressament el contrari.

Les adquisicions de béns immobles requereixen l'informe favorable previ del Ministeri d'Economia i Hisenda.

En els supòsits de no-incorporació al patrimoni de l'Estat, l'alienació dels béns patrimonials propis que siguin immobles s'ha de fer prèvia comunicació al Ministeri d'Economia i Hisenda que, si s'escau, ha de portar a terme les actuacions necessàries per a la seva possible incorporació i afectació a qualsevol servei de l'Administració General de l'Estat o per a la seva adscripció a altres organismes públics en els termes i les condicions que estableixen les disposicions reguladores del patrimoni de l'Estat.

2. L'afectació de béns i drets patrimonials propis als fins o serveis públics que prestin els organismes autònoms ha de ser acordada pel ministeri del qual depenen, a proposta dels òrgans de govern de l'organisme autònom. S'entén implícita l'afectació a aquests fins en acordar-se l'adquisició i llevat que la llei de creació disposi una altra cosa.

La modificació de la destinació d'aquests béns, quan es tracti d'immobles o drets sobre aquests, una vegada acreditada la seva innecessarietat i disponibilitat, dona lloc a la seva desafectació que ha d'acordar el departament del qual depèn l'organisme autònom corresponent, previ l'informe favorable del Ministeri d'Economia i Hisenda. Una vegada produïda la desafectació, els béns tornen a adquirir la condició de béns patrimonials propis.

3. Els béns i drets que l'Administració General de l'Estat adscriu als organismes autònoms han de conservar la qualificació jurídica originària i únicament poden ser utilitzats per al compliment dels seus fins. Els organismes autònoms han d'exercir tots els drets i les prerrogatives relatives al domini públic on estan legalment establertes, a l'efecte de la conservació, correcta administració i defensa dels béns esmentats. L'adscripció d'aquests, l'ha d'acordar el Ministeri d'Economia i Hisenda, de conformitat amb la Llei del patrimoni de l'Estat i la legislació complementària.

4. Els organismes autònoms han de formar i mantenir l'inventari de béns i drets, tant propis com adscrits, llevat dels de caràcter fungible. L'inventari s'ha de revisar, si s'escau, anualment amb referència al 31 de desembre i

s'ha de sotmetre a l'aprovació de l'òrgan de govern de l'organisme.

A l'efecte de la permanent actualització i gestió de l'Inventari General de Béns i Drets de l'Estat, l'inventari de béns immobles i drets dels organismes autònoms i les seves modificacions s'han de remetre anualment al Ministeri d'Economia i Hisenda.

Article 49. *Règim de contractació dels organismes autònoms.*

1. La contractació dels organismes autònoms es regeix per les normes generals de la contractació de les administracions públiques.

2. El titular del ministeri al qual estigui adscrit l'organisme autònom ha d'autoritzar la subscripció dels contractes la quantia dels quals excedeixi la prèviament fixada per aquell.

Article 50. *Règim pressupostari dels organismes autònoms.*

El règim pressupostari, economicofinancer, de comptabilitat, intervenció i de control financer dels organismes autònoms és el que estableix la Llei general pressupostària.

Article 51. *Control d'eficàcia dels organismes autònoms.*

Els organismes autònoms estan sotmesos a un control d'eficàcia, que ha d'exercir el ministeri al qual estiguin adscrits, sense perjudici del control que estableix la Llei general pressupostària. Aquest control té com a finalitat comprovar el grau de compliment dels objectius i la utilització adequada dels recursos assignats.

Article 52. *Impugnació i reclamacions contra els actes dels organismes autònoms.*

1. Els actes i les resolucions dels òrgans dels organismes autònoms són susceptibles dels recursos administratius que preveu la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. Les reclamacions prèvies, en assumptes civils i laborals, han de ser resoltes per l'òrgan màxim de l'organisme autònom, llevat que el seu estatut assigni la competència a un dels òrgans superiors del ministeri d'adscripció.

CAPÍTOL III

Les entitats públiques empresarials

Article 53. *Funcions i règim general aplicable a les entitats públiques empresarials.*

1. Les entitats públiques empresarials són organismes públics als quals s'encomana la realització d'activitats de prestació, la gestió de serveis o la producció de béns d'interès públic susceptibles de contraprestació.

2. Les entitats públiques empresarials es regeixen pel dret privat, excepte en la formació de la voluntat dels seus òrgans, en l'exercici de les potestats administratives que tinguin atribuïdes i en els aspectes específicament regulats per a aquestes en aquesta Llei, en els seus estatuts i en la legislació pressupostària.

Article 54. *Exercici de potestats administratives.*

1. Les potestats administratives atribuïdes a les entitats públiques empresarials només les poden exercir els

òrgans d'aquestes als quals en els estatuts se'ls assigni expressament aquesta facultat.

2. No obstant això, a l'efecte d'aquesta Llei, els òrgans de les entitats públiques empresarials no són assimilables quant al rang administratiu al dels òrgans de l'Administració General de l'Estat, llevat de les excepcions que, a determinats efectes fixin, en cada cas, els seus estatuts.

Article 55. Personal al servei de les entitats públiques empresarials.

1. El personal de les entitats públiques empresarials es regeix pel dret laboral, amb les especificacions disposades en aquest article i les excepcions relatives als funcionaris públics de l'Administració General de l'Estat i, si s'escau, d'altres administracions públiques, els quals es regeixen per la legislació sobre funció pública que els sigui aplicable.

2. La selecció del personal laboral d'aquestes entitats s'ha de fer de conformitat amb les regles següents:

a) El personal directiu, que s'ha de determinar en els estatuts de l'entitat, ha de ser nomenat d'acord amb els criteris que estableix l'apartat 10 de l'article 6 d'aquesta Llei, atenent l'experiència en l'exercici de llocs de responsabilitat en la gestió pública o privada.

b) La resta del personal ha de ser seleccionat mitjançant convocatòria pública basada en els principis d'igualtat, mèrit i capacitat.

3. La determinació i modificació de les condicions retributives, tant del personal directiu com de la resta del personal, requereixen l'informe conjunt, previ i favorable dels ministeris d'Administracions Públiques i d'Economia i Hisenda.

4. Els ministeris a què es refereix l'apartat anterior han de dur a terme, amb la periodicitat adequada, controls específics sobre l'evolució de les despeses de personal i de la gestió dels recursos humans, de conformitat amb els criteris prèviament establerts per aquests.

5. La llei de creació de cada entitat pública empresarial ha de determinar les condicions de conformitat amb les quals els funcionaris de l'Administració General de l'Estat i, si s'escau, d'altres administracions públiques, poden cobrir destinacions en aquesta entitat, i ha d'establir, així mateix, les competències que li corresponen sobre aquest personal que, en tot cas, han de ser les que tinguin legalment atribuïdes els organismes autònoms.

Article 56. Patrimoni de les entitats públiques empresarials.

1. Les entitats públiques empresarials, a més de patrimoni propi, poden tenir béns adscrits per l'Administració General de l'Estat.

2. El règim de gestió dels seus béns patrimonials propis és el que estableix l'article 48 per als organismes autònoms, llevat del que disposi la llei de creació d'aquestes entitats o, si s'escau, la norma d'adequació a què es refereix la disposició transitòria tercera d'aquesta Llei, atenent les peculiaritats de la seva activitat.

3. Els béns i drets que l'Administració General de l'Estat adscriu a les entitats públiques empresarials han de conservar la seva qualificació jurídica originària i únicament poden ser utilitzats per al compliment dels seus fins. Les entitats públiques empresarials han d'exercir tots els drets i les prerrogatives relatives al domini públic legalment establertes, a l'efecte de la conservació, correcta administració i defensa dels béns. L'adscripció i reincorporació d'aquests al patrimoni de l'Estat l'ha d'acordar el Ministeri d'Economia i Hisenda, de conformitat amb la legislació reguladora del patrimoni de l'Estat.

4. Les entitats públiques empresarials han de formar i mantenir actualitzat l'inventari de béns i drets, tant propis com adscrits, llevat dels de caràcter fungible. L'inventari s'ha de rectificar, si s'escau, anualment amb referència al 31 de desembre i s'ha de sotmetre a l'aprovació de l'òrgan de govern de l'organisme.

A l'efecte de la permanent actualització i gestió de l'Inventari General de Béns i Drets de l'Estat, l'inventari de béns immobles i drets de les entitats públiques empresarials i les seves modificacions s'han de remetre anualment al Ministeri d'Economia i Hisenda.

Article 57. Règim de contractació de les entitats públiques empresarials.

1. La contractació de les entitats públiques empresarials es regeix per les previsions que conté sobre això la legislació de contractes de les administracions públiques.

2. És necessària l'autorització del titular del ministeri al qual estan adscrites per subscriure contractes d'una quantia superior a la prèviament fixada per aquest.

Article 58. Règim pressupostari de les entitats públiques empresarials.

El règim pressupostari, economicofinancer, de comptabilitat, intervenció i de control financer de les entitats públiques empresarials és el que estableix la Llei general pressupostària.

Article 59. Control d'eficàcia de les entitats públiques empresarials.

1. Les entitats públiques empresarials estan sotmeses a un control d'eficàcia que exerceixen el ministeri i, si s'escau, l'organisme públic al qual estan adscrites, sense perjudici del control que estableix la Llei general pressupostària. Aquest control té per finalitat comprovar el grau de compliment dels objectius i l'adequada utilització dels recursos assignats.

2. El control del compliment dels compromisos específics que, si s'escau, hagi assumit l'entitat pública en un conveni o contracte programa correspon a més a la comissió de seguiment regulada en el mateix conveni o contracte programa, i al Ministeri d'Economia i Hisenda en els supòsits que preveu a aquest efecte la Llei general pressupostària.

Article 60. Impugnació i reclamació contra els actes de les entitats públiques empresarials.

1. Contra els actes dictats en l'exercici de potestats administratives per les entitats públiques empresarials es poden interposar els recursos administratius que preveu la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. Les reclamacions prèvies a la via judicial, civil o laboral, les ha de resoldre l'òrgan màxim de l'organisme, llevat que, pels seus estatuts, aquesta competència s'atribueixi al ministeri o organisme públic al qual estigui adscrit.

CAPÍTOL IV

Creació, modificació i extinció dels organismes autònoms i entitats públiques empresarials

Article 61. Creació d'organismes públics.

1. La creació dels organismes autònoms i de les entitats públiques empresarials s'efectua per llei. La llei de creació ha d'establir:

a) El tipus d'organisme públic que crea, amb indicació dels fins generals, així com el ministeri o organisme d'adscripció.

b) Si s'escau, els recursos econòmics, així com les peculiaritats del seu règim de personal, de contractació, patrimonial, fiscal i qualssevol altres que, per la seva naturalesa, exigeixin una norma amb rang de llei.

2. A l'avantprojecte de llei de creació de l'organisme públic que es presenti al Govern s'hi ha d'adjuntar una proposta d'estatuts i del pla inicial d'actuació de l'organisme a què es refereix l'article següent.

Article 62. *Estatuts i pla d'actuació.*

1. Els estatuts dels organismes autònoms i de les entitats públiques empresarials han de regular els aspectes següents:

a) La determinació dels màxims òrgans de direcció de l'organisme, ja siguin unipersonals o col·legiats, així com la forma de designació, amb indicació d'aquells els actes i les resolucions dels quals exhaureixin la via administrativa.

La configuració dels òrgans col·legiats, si n'hi ha, amb les especificacions que assenyala l'apartat 2 de l'article 38 d'aquesta llei.

b) Les funcions i competències de l'organisme, amb indicació de les potestats administratives generals que aquest pot exercir, i la distribució de les competències entre els òrgans de direcció, així com el seu rang administratiu en el cas dels organismes autònoms i la determinació dels òrgans que, excepcionalment, s'assimilin als d'un determinat rang administratiu, en el cas de les entitats públiques empresarials.

En el cas de les entitats públiques empresarials, els estatuts també han de determinar els òrgans als quals es confereix l'exercici de potestats administratives.

c) El patrimoni que se'ls assigna per al compliment dels seus fins i els recursos econòmics que ha de finançar l'organisme.

d) El règim relatiu a recursos humans, patrimoni i contractació.

e) El règim pressupostari, economicofinancer, d'intervenció, control financer i comptabilitat, que ha de ser, en tot cas, l'establert a la llei general pressupostària.

f) La facultat de creació o participació en societats mercantils quan això sigui imprescindible per a la consecució dels fins assignats.

2. El pla inicial d'actuació de l'organisme públic, que ha d'aprovar el titular del departament ministerial del qual depèn, ha de disposar de l'informe favorable previ dels ministeris d'Administracions Públiques i d'Economia i Hisenda, i el seu contingut, que s'ha de determinar per reglament, ha d'incloure en tot cas, els aspectes següents:

a) Els objectius que l'organisme en relació amb l'àrea d'activitat encomanada.

b) Els recursos humans, financers i materials necessaris per al funcionament de l'organisme.

3. Els estatuts dels organismes autònoms i entitats públiques empresarials s'aproven per real decret del Consell de Ministres, a iniciativa del titular del ministeri d'adscripció i a proposta conjunta dels ministres d'Administracions Públiques i d'Economia i Hisenda.

Els estatuts han de ser aprovats i publicats amb caràcter previ a l'entrada en funcionament efectiu de l'organisme públic corresponent.

Article 63. *Modificació i refosa d'organismes públics.*

1. La modificació o refosa d'organismes autònoms o entitats públiques empresarials s'ha de fer per llei quan suposi l'alteració dels seus fins generals, del tipus d'organisme públic o de les peculiaritats relatives als recursos econòmics, al règim de personal, de contractació, patrimonial, fiscal i qualssevol altres que exigeixin una norma amb rang de llei.

2. Les modificacions o refoses d'organismes autònoms o entitats públiques empresarials no compreses a l'apartat anterior s'han de portar a terme, encara que suposin una modificació de la llei de creació, per real decret acordat en Consell de Ministres, a proposta conjunta dels ministres d'Administracions Públiques i d'Economia i Hisenda, i a iniciativa del ministre o ministres d'adscripció o, en tot cas, d'acord amb aquest.

3. Quan la modificació afecti únicament l'organització de l'organisme públic s'ha de portar a terme per real decret, a iniciativa del ministre d'adscripció i a proposta del ministre d'Administracions Públiques.

4. En tots els casos de refosa d'organismes, el ministeri que adopti la iniciativa hi ha d'adjuntar el pla d'actuació de l'organisme en els termes de l'apartat 2 de l'article anterior.

Article 64. *Extinció i liquidació d'organismes públics.*

1. L'extinció dels organismes autònoms i entitats públiques empresarials es produeix:

a) Per determinació d'una llei.

b) Mitjançant real decret acordat en Consell de Ministres a proposta conjunta dels ministres d'Administracions Públiques i d'Economia i Hisenda, i a iniciativa del ministre d'adscripció o, en tot cas, d'acord amb aquest, en els casos següents:

Pel transcurs del temps d'existència que assenyali la llei de creació.

Perquè la totalitat dels seus fins i objectius siguin assumits pels serveis de l'Administració General de l'Estat o per les comunitats autònomes.

Perquè els seus fins hagin estat totalment complerts, de manera que no es justifiqui la pervivència de l'organisme públic.

2. La norma corresponent ha d'establir les mesures aplicables al personal de l'organisme afectat en el marc de la legislació reguladora de l'esmentat personal. Així mateix, ha de determinar la integració en el patrimoni de l'Estat dels béns i drets que, si s'escau, resultin sobrants de la liquidació de l'organisme, per a la seva afectació a serveis de l'Administració General de l'Estat o adscripció als organismes públics que siguin procedents de conformitat amb el que preveuen les disposicions reguladores del patrimoni de l'Estat; el romanent líquid resultant, si n'hi ha, s'ha d'ingressar al Tresor públic.

CAPÍTOL V

Recursos econòmics i béns adscrits

Article 65. *Recursos econòmics.*

1. Els recursos econòmics dels organismes autònoms poden provenir de les fonts següents:

a) Els béns i valors que constitueixen el seu patrimoni.

b) Els productes i rendes d'aquest patrimoni.

c) Les consignacions específiques que tinguin assignades en els pressupostos generals de l'Estat.

d) Les transferències corrents o de capital que procedixin de les administracions o entitats públiques.

e) Els ingressos ordinaris i extraordinaris que estiguin autoritzats a percebre, segons les disposicions per les quals es regeixen.

f) Les donacions, llegats i altres aportacions d'entitats privades i de particulars.

g) Qualsevol altre recurs que els pugui ser atribuït.

2. Les entitats públiques empresarials s'han de finançar amb els ingressos que derivin de les seves operacions i amb els recursos econòmics compresos a les lletres a), b), e), i g) de l'apartat anterior. Excepcionalment, quan així ho prevegi la llei de creació, es poden finançar amb els recursos assenyalats a les altres lletres del mateix apartat.

TÍTOL IV

De les competències i procediments en matèria d'organització

Article 66. *Competències generals sobre organització, funció pública, procediments i inspecció de serveis.*

1. Les competències en matèria d'organització administrativa, règim de personal, procediments i inspecció de serveis, no atribuïda específicament conforme a una llei a cap altre òrgan de l'Administració General de l'Estat, ni al Govern, corresponen al Ministeri d'Administracions Públiques.

2. Correspon al ministre d'Economia i Hisenda proposar al Govern, en el marc de la política general econòmica i pressupostària, les directrius a què s'han d'ajustar les despeses de personal de l'Administració General de l'Estat i dels seus organismes públics, així com autoritzar qualsevol mesura relativa a l'organització i al personal que pugui suposar un increment de la despesa o que requereixi per a la seva aplicació modificacions pressupostàries que, segons la llei general pressupostària, excedeixin la competència dels titulars dels departaments ministerials.

Article 67. *Procediments de determinació de les estructures de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics.*

1. a) L'organització dels ministeris es determina mitjançant reial decret del Consell de Ministres, a iniciativa del ministre o ministres interessats i a proposta del ministre d'Administracions Públiques, en els supòsits de creació, modificació, refosa o supressió de subsecretaries, secretaries generals, secretaries generals tècniques, direccions generals, subdireccions generals i òrgans assimilats.

b) La resta de l'organització dels ministeris que suposi la creació, modificació, refosa o supressió d'òrgans inferiors a subdirecció general es determina per ordre ministerial, prèvia aprovació del ministre d'Administracions Públiques.

2. a) Les estructures orgàniques de les delegacions del Govern, amb el contingut que estableix l'article 32 d'aquesta llei, es determinen per reial decret acordat en Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Administracions Públiques i d'acord amb els ministeris interessats.

b) L'organització dels serveis territorials no integrats en l'estructura de les delegacions del Govern es determina, d'acord amb el que preveu l'article 34 d'aquesta llei, per reial decret, a proposta conjunta del ministre corresponent i del ministre d'Administracions Públiques, o per ordre conjunta del ministre corresponent i del ministre d'Administracions Públiques.

3. Les normes de creació, modificació i extinció dels organismes autònoms i entitats públiques empresarials, així com els seus estatuts, s'aproven de conformitat amb els procediments establerts en el capítol IV del títol III d'aquesta llei.

4. En qualsevol cas, abans de ser sotmesos a l'òrgan competent per promulgar-los, els projectes de disposicions de caràcter general que afectin les matèries a què es refereix l'apartat 1 de l'article anterior requereixen l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques. S'entén concedida l'aprovació si transcorren quinze dies des d'aquell en què s'hagi rebut el projecte del Ministeri, sense que aquest hi hagi formulat cap objecció.

Disposició addicional primera. *L'organització militar i les delegacions de defensa.*

1. L'organització militar es regeix, d'acord amb l'article 1 de la llei orgànica 6/1980, reformada per la llei orgànica 1/1984, per la seva legislació peculiar.

2. Les delegacions de Defensa continuen integrades al Ministeri de Defensa i es regeixen per la seva normativa específica.

Disposició addicional segona. *Delegats del Govern a Ceuta i Melilla.*

Les disposicions que conté aquesta llei sobre els delegats del Govern en les comunitats autònomes són aplicables als delegats del Govern a Ceuta i Melilla.

Disposició addicional tercera. *Situacions administratives.*

S'afegeixen dues noves lletres a l'article 29.2 de la llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública:

«m) Quan siguin nomenats subsecretaris, secretaris generals tècnics o directors generals.

n) Quan siguin nomenats subdelegats del Govern a les províncies.»

Disposició addicional quarta. *Assumpció de competències de governadors civils.*

El delegat del Govern ha d'assumir les competències sancionadores que atribueixen als governadors civils la llei orgànica 1/1992, de 21 de febrer, sobre protecció de la seguretat ciutadana, i la llei 23/1992, de 30 de juliol, de seguretat privada, i les altres competències de caràcter sancionador corresponen als subdelegats del Govern.

En els casos en què la resolució correspongui al delegat del Govern, la iniciació i instrucció dels procediments correspon a la subdelegació del Govern competent per raó del territori.

Igualment correspon als delegats del Govern la imposició de sancions per la comissió d'infraccions greus i molt greus previstes en el text articulat de la llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, aprovat pel Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març. La imposició de sancions per infraccions lleus previstes a la llei esmentada correspon als subdelegats del Govern.

Així mateix, el delegat del Govern exerceix les altres competències que la legislació vigent atribueix als governadors civils.

Disposició addicional cinquena. *Competències estatals en matèria de seguretat pública a les comunitats autònomes amb cossos de policia propis.*

A les comunitats autònomes que, d'acord amb el seu estatut d'autonomia, hagin creat cossos de policia propis, les competències estatals en matèria de seguretat pública

les exerceixen directament els delegats del Govern, sense perjudici de les funcions que es puguin desconcentrar o delegar en els subdelegats del Govern.

Disposició addicional sisena. *Entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social.*

A les entitats gestores i la Tresoreria General de la Seguretat Social els són aplicables les previsions d'aquesta Llei, relatives als organismes autònoms, llevat del que disposa el paràgraf següent.

El règim de personal, economicofinancer, patrimonial, pressupostari i comptable de les entitats gestores i la Tresoreria General de la Seguretat Social, així com el relatiu a la impugnació i revisió dels seus actes i resolucions i a l'assistència jurídica, és el que estableixen la seva legislació específica, la Llei general pressupostària en les matèries en què és aplicable i supletòriament aquesta Llei.

Disposició addicional setena. *Règim jurídic del Consell d'Estat.*

El Consell d'Estat es regeix per la seva legislació específica.

Disposició addicional vuitena. *Règim jurídic del Banc d'Espanya.*

El Banc d'Espanya es regeix per la seva legislació específica.

Disposició addicional novena. *Règim jurídic de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, del Consell Econòmic i Social i de l'Institut Cervantes.*

L'Agència Estatal d'Administració Tributària, el Consell Econòmic i Social i l'Institut Cervantes es continuen regint per la seva legislació específica, per les disposicions de la Llei general pressupostària que els són aplicables i supletòriament per aquesta Llei.

Disposició addicional desena. *Règim jurídic de determinats organismes públics.*

1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors, el Consell de Seguretat Nuclear, l'ens públic RTVE, les universitats no transferides, l'Agència de Protecció de Dades, el Consorci de la Zona Especial Canària, la Comissió del Sistema Elèctric Nacional i la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions es regeixen per la seva legislació específica i supletòriament per aquesta Llei.

El Govern i l'Administració General de l'Estat han d'exercir respecte a aquests organismes les facultats que la normativa de cada un d'aquests els assigna, si s'escau, amb estricta respecte als seus àmbits d'autonomia corresponents.

2. Els organismes públics als quals, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, se'ls reconegui expressament per una llei la independència funcional o una especial autonomia respecte a l'Administració General de l'Estat, es regeixen per la seva normativa específica en els aspectes necessaris per fer plenament efectiva la seva independència o autonomia. En els altres punts i, en tot cas, en relació amb el règim de personal, béns, contractació i pressupost, han d'ajustar la seva regulació a les prescripcions d'aquesta Llei, relatives als organismes públics que, en cada cas, siguin procedents, tenint en compte les característiques de cada organisme.

3. En tot cas, els organismes públics esmentats als apartats 1 i 2 d'aquesta disposició addicional estan subjectes a les disposicions de la Llei general pressupostària que els són aplicables.

Disposició addicional onzena. *Règim jurídic de l'organisme autònom Correus i Telègrafs.*

1. L'actual organisme autònom Correus i Telègrafs té la condició d'entitat pública empresarial i es regeix pel que disposa aquesta Llei. Li és aplicable la legislació que conté l'article 99 de la Llei 31/1990, de 27 de desembre, pel que fa a les seves funcions, així com al seu règim patrimonial a l'empara de l'article 56 d'aquesta Llei. Així mateix, d'acord amb les previsions de la Llei 13/1995, de contractes de les administracions públiques, el règim de contractació de l'entitat és el que preveu la Llei 31/1990.

Els recursos econòmics de l'entitat poden provenir de qualsevol dels esmentats a l'apartat 1 de l'article 65 d'aquesta Llei.

2. Al personal de l'entitat pública empresarial Correus i Telègrafs li segueix sent aplicable el règim que estableixen l'article 99 de la Llei 31/1990, de 27 de desembre, i les seves disposicions de desplegament.

3. En el termini de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'aprovar l'Estatut de l'entitat pública empresarial de conformitat amb les previsions que estableixen aquesta i la present disposició addicional.

Disposició addicional dotzena. *Societats mercantils estatals.*

Les societats mercantils estatals es regeixen íntegrament, sigui quina sigui la seva forma jurídica, per l'ordenament jurídic privat, llevat de les matèries en què els sigui aplicable la normativa pressupostària, comptable, de control financer i contractació. En cap cas pot disposar de facultats que impliquin l'exercici d'autoritat pública.

Disposició addicional tretzena. *Delegació i advocació de competències i delegació de signatura.*

1. La delegació de competències entre òrgans ha de ser prèviament aprovada a l'Administració General de l'Estat per l'òrgan ministerial de qui depengui l'òrgan delegant i en els organismes públics per l'òrgan màxim de direcció, d'acord amb el que estableixin les seves normes de creació.

Si es tracta d'òrgans no relacionats jeràrquicament, és necessària l'aprovació prèvia de l'òrgan superior comú si tots dos pertanyen al mateix ministeri, o de l'òrgan superior del qual depengui l'òrgan delegat, si l'òrgan delegant i el delegat pertanyen a diferents ministeris.

2. Tota advocació s'ha de posar en coneixement del superior jeràrquic ministerial de l'òrgan advocant.

3. La delegació de signatura de resolució i actes administratius ha de ser comunicada al superior jeràrquic del delegant.

4. Els òrgans de l'Administració General de l'Estat poden delegar l'exercici de les seves competències pròpies en els organismes públics dependents, quan resulti convenient per assolir els fins que tinguin assignats i millorar l'eficàcia de la seva gestió.

La delegació ha de ser prèviament aprovada pels òrgans dels quals depenguin l'òrgan delegant i l'òrgan delegat, o acceptada per aquest últim quan sigui l'òrgan màxim de direcció de l'organisme.

En els altres casos, el règim d'aquestes delegacions és el que preveu la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Disposició addicional catorzena. *Conflictes d'atribucions intraministerials.*

1. Els conflictes positius o negatius d'atribucions entre òrgans d'un mateix ministeri, els ha de resoldre el superior jeràrquic comú en el termini de deu dies, i no s'hi pot interposar cap recurs.

2. En els conflictes positius, l'òrgan que s'hi consideri competent ha de requerir d'inhibició el que conegui de l'assumpte, el qual ha de suspendre el procediment pel termini de deu dies. Si dins aquest termini accepta el requeriment, ha de remetre l'expedient a l'òrgan requeridor. En cas que s'hi consideri competent, tot seguit ha de remetre les actuacions al superior jeràrquic comú.

3. En els conflictes negatius, l'òrgan que s'hi consideri incompetent ha de remetre directament les actuacions a l'òrgan que consideri competent, el qual ha de decidir en el termini de deu dies i, si s'escau, si també s'hi considera incompetent, tot seguit ha de remetre l'expedient amb el seu informe al superior jeràrquic comú.

4. Els interessats en el procediment han de plantejar aquests conflictes d'acord amb el que estableix l'article 20 de la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Disposició addicional quinzena. *Fi de la via administrativa.*

Posen fi a la via administrativa, llevat del que pugui establir una llei especial, d'acord amb el que disposen les lletres c) i d) de l'article 109 de la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, els actes i resolucions següents:

1. Els actes administratius dels membres i òrgans del Govern.

2. En particular, a l'Administració General de l'Estat:

Els emanats dels ministres i els secretaris d'Estat en l'exercici de les competències que tenen atribuïdes als òrgans dels quals són titulars.

Els emanats dels òrgans directius amb nivell de director general o superior, en relació amb les competències que tinguin atribuïdes en matèria de personal.

3. En els organismes públics adscrits a l'Administració General de l'Estat:

Els emanats dels màxims òrgans de direcció unipersonals o col·legiats, d'acord amb el que estableixin els seus estatuts, llevat que per llei s'estableixi una altra cosa.

Disposició addicional setzena. *Revisió d'ofici.*

1. Són competents per a la revisió d'ofici dels actes administratius nuls o anul·lables:

a) El Consell de Ministres, respecte als seus propis actes i als dictats pels ministres.

b) A l'Administració General de l'Estat:

Els ministres, respecte als actes dels secretaris d'Estat i dels dictats per òrgans directius del seu departament que no depenguin d'una secretaria d'Estat.

Els secretaris d'Estat, respecte als actes dictats pels òrgans directius que en depenen.

c) En els organismes públics adscrits a l'Administració General de l'Estat:

Els òrgans als quals estiguin adscrits els organismes, respecte als actes dictats pel màxim òrgan rector d'aquests.

Els màxims òrgans rectors dels organismes, respecte als actes dictats pels òrgans que en depenen.

2. La revisió d'ofici dels actes administratius en matèria tributària s'ha d'ajustar al que disposen la Llei general tributària i les disposicions dictades en desplegament i aplicació d'aquesta.

Disposició addicional dissetena. *Recurs extraordinari de revisió.*

1. És competent per conèixer del recurs extraordinari de revisió l'òrgan administratiu que hagi dictat l'acte objecte de recurs.

2. La competència per conèixer del recurs extraordinari de revisió regulat a la Llei general tributària i en el text articulat de la Llei de procediment economicoadministratiu, correspon als òrgans que estableixin aquestes normes.

Disposició transitòria primera. *Règim transitori de nomenaments de titulars d'òrgans directius.*

Les normes d'aquesta Llei relatives al nomenament de subsecretaris, secretaris generals, secretaris generals tècnics, directors generals i òrgans assimilats són aplicables als que es produeixin amb posterioritat a la seva entrada en vigor.

Disposició transitòria segona. *Adaptació de l'organització territorial.*

1. En el termini d'un mes a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els governadors civils i delegats insulars han de ser substituïts respectivament per subdelegats del Govern i directors insulars de l'Administració General de l'Estat nomenats d'acord amb el que estableixen els articles 23, 29 i 30.

2. Els actuals governadors civils i delegats insulars han d'exercir respectivament les competències que en aquesta Llei s'atribueixen als subdelegats del Govern i directors insulars, fins que es produeixi el nomenament d'aquests últims de conformitat amb l'apartat anterior.

3. Mentre no es portin a terme les previsions de la disposició final segona, les delegacions del Govern, les subdelegacions del Govern i les direccions insulars han de mantenir l'estructura, unitats i llocs de treball de les actuals delegacions del Govern, governs civils i delegacions insulars, i se segueixen regint per les normes de funcionament i dependència orgànica vigents per a aquests òrgans amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria tercera. *Adaptació dels organismes autònoms i les altres entitats de dret públic a les previsions d'aquesta Llei.*

1. Sense perjudici de l'aplicació de les disposicions que conté el títol I d'aquesta Llei i de les competències de control que aquesta atribueix als ministeris d'adscripció, els organismes autònoms i les altres entitats de dret públic existents s'han de seguir regint per la normativa vigent a l'entrada en vigor d'aquesta Llei fins que no es procedeixi a la seva adequació a les previsions que aquesta conté.

2. L'adequació s'ha de portar a terme per real decret a proposta conjunta dels ministres d'Administracions Públiques i d'Economia i Hisenda, d'acord amb els ministeris dels quals depenguin les entitats afectades, en els casos següents:

a) Adequació dels actuals organismes autònoms, sigui quin sigui el seu caràcter, al tipus d'organisme autònom que preveu aquesta Llei.

b) Adequació dels ens inclosos a la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 6 de la Llei general pressupostària al tipus d'entitat pública empresarial.

Quan la norma d'adequació incorpori peculiaritats respecte al règim general de cada tipus d'organisme en matèria de personal, contractació i règim fiscal, la norma té rang de llei.

En tots els altres casos, l'adequació de les actuals entitats s'ha de produir mitjançant una llei.

3. Aquest procés d'adaptació ha d'haver conclòs en un termini màxim de dos anys, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

4. Una vegada produïda l'adequació, les remissions a la Llei general pressupostària que conté aquesta Llei respecte als organismes autònoms i entitats públiques empresarials, s'entenen referides respectivament als organismes

autònoms de caràcter administratiu i a les entitats de dret públic de la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 6 del text refós de la Llei general pressupostària, mentre no es procedeixi a la modificació de la Llei esmentada.

5. El personal dels organismes autònoms, societats estatals i ens del sector públic estatal existents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, que es transformin en entitats públiques empresarials, es continuen regint per la normativa vigent en el moment de la transformació fins que no es dictin les normes d'adequació corresponents.

Disposició derogatòria única. Normes objecte de derogació i de reducció a rang reglamentari.

1. Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin, contradiguin o siguin incompatibles amb el que disposa aquesta Llei i, en especial:

a) La Llei de règim jurídic de l'Administració de l'Estat, text refós aprovat pel Decret de 26 de juliol de 1957.

b) La Llei de procediment administratiu, de 17 de juliol de 1958, llevat del capítol I del títol VI, llevat de l'apartat 2 de l'article 130 que queda derogat.

c) La Llei de règim de les entitats estatals autònomes, de 26 de desembre de 1958.

d) La Llei 10/1983, de 16 d'agost, d'organització de l'Administració central de l'Estat.

e) La Llei 17/1983, de 16 de novembre, sobre delegats del Govern a les comunitats autònomes.

f) Els articles 4 i 6, apartats 1 b) i 5 del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.

g) La disposició addicional novena de la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. No obstant el que estableix l'apartat anterior, mentre no entri en vigor la Llei que reguli el Govern, mantenen la seva vigència els preceptes de les lleis que a continuació s'esmenten:

a) De la Llei de règim jurídic de l'Administració de l'Estat: articles 2, 4, 5, 8, 10, 11, 12, 13, 14.2, 22.1 i 2, 23.2, 24, 25 i 32.1.

b) De la Llei d'organització de l'Administració central de l'Estat: articles 1.1, 2, 3, 4, 5, 6 i 10.1.

c) De la Llei de conflictes jurisdiccionals, de 17 de juliol de 1948: articles 49, 50, 51, 52 i 53.

3. Conserven la seva vigència amb rang reglamentari, mentre no siguin modificats pel ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb la competència atribuïda per l'article 66 d'aquesta Llei, els articles 31, 32 i 33, l'apartat 1 de l'article 34 i els articles 36, 37, 38 i 39 de la Llei de procediment administratiu, de 17 de juliol de 1958.

Disposició final primera. Facultats de desplegament.

S'autoritza el Consell de Ministres per dictar les disposicions necessàries en desplegament d'aquesta Llei.

Disposició final segona. Integració de serveis perifèrics a les delegacions del Govern.

En el termini de sis mesos, el Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb els ministres interessats, ha de fixar, mitjançant reial decret, l'estructura de les delegacions del Govern, que ha d'incloure els serveis que s'han d'integrar i la seva distribució en l'àmbit autonòmic i provincial, d'acord amb el que preveuen els articles 33 i 34 d'aquesta Llei.

Transcorregut aquest termini, queden suprimides totes les direccions o delegacions provincials i territorials dels ministeris i dels organismes públics els serveis dels quals s'integrin.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 14 d'abril de 1997.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ